

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.156/2011/4.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2011. április 11-én megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

A folytatólagosan, üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2010. november 24-én kihirdetett 1.B.730/2009/25. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlottal szemben 272.162.499 (kettőszázhetvenkettőmillió-egyszáz-hatvankettőezer-négyszázkilencvenkilenc) Ft erejéig vagyonekobzást rendel el.

A zár alá vétel fenntartásával érintett összeg: 82.719 (nyolcvankettőezer-hétszáztizenkilenc) Ft.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy a magánfél polgári jogi igényének érvényesítését tekinti egyéb törvényes útra utasítottnak, egyben mellőzi a rendelkező részből a Btk.12. § (2) bekezdésének feltüntetését és a Btk. 16.§-ára utalást.

Indokolás:

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság az első fokú határozatával vádlottat folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette (Btk. 317. § (1) (2) bekezdés c) pont, (7) bekezdés b) pont, Btk.12. § (2) bekezdés) és folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (Btk. 276. §) miatt halmazati büntetésül 4 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt.

Rendelkezett egyes betétkönyvek, takaréklevelek iratokhoz csatolásáról.

A Körzeti Takarékszövetkezet magánfél polgári jogi igényét a törvény egyéb útjára utasította.

A zár alá vett készpénz tekintetében a kényszerintézkedést fenntartotta azzal, hogy azt fel kell oldani, ha a magánfél 60 napon belül nem igazolja, hogy igényét polgári peres úton érvényesítette.

Kötelezte továbbá a vádlottat 405.875 Ft bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és a védő jelentett be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében. A vádlott terhére az ügyész nem fellebbezett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.66/2011/1-II. számon és képviselője a nyilvános ülésen a fellebbezésekre tett észrevételében az ítélet részbeni megváltoztatását, a vádlottal szemben az elkövetési értékre vagyonelemek alkalmazását, a zár alá vett összeg pontos feltüntetését, egyebekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen megjelent védő az enyhítést célzó jogorvoslatot fenntartotta.

A védelmi fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábrá az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírálta.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a perrendi szabályokat megtartva, ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve, a bizonyítás anyagára alapítottn, a bizonyítékok okszerű, logikus mérlegelését követően megalapozott, a Be.351.§ (2) bekezdésben megjelölt hibáktól mentes - a jogosultak által sem támadott - tényállást állapított meg, mely az idézett törvényi szakasz (1) bekezdése szerint a másodfokú ítékezés alapját is képezte.

Határozata rendelkezéseit a szükséges körben megindokolta.

A megyei bíróság törvényesen vont következtetést a vádltt bűnösségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi jognak.

A határozat rendelkező része a Be. 258. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság BKv.61. számú kollégiumi véleményének 3)a. pontjában foglaltakra csak annyiban szorul helyesbítésre, hogy mellőzendő a folytatólagos elkövetés törvényhelyének feltüntetése, mely a magánokirat-hamisításnál elírás folytán tévesen is került rögzítésre. A hivatkozott vélemény és azon nyugvó bírói gyakorlat szerint ugyanis nem kell feltüntetni a Btk. Általános részének azokat a rendelkezéseit a rendelkező részben, amelyeket a szöveges minősítés tartalmaz, azaz a folytatólagosságot, az elkövetői vagy az elkövetési alakzatokat meghatározó törvényhelyeket [Btk.12.§, 16.§, 19.§].

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően helyesen feltárta. Mellőzendő azonban a súlyosító tényezők közül, hogy a vádlott a munkáltatójával fennálló bizalmi viszonyt kihasználva, „körmönfont” módon követte el a bűncselekményeket. A terheltnek a sértettel létesített munkaviszony, munkaköre, mint nem vitásan bizalmi viszony alapján volt lehetősége a rábízott idegen vagyon jogtalan eltulajdonítására. A rábízásra a munkaviszony adott módot. E körülmény a törvényi tényállás egyik eleme, ezért súlyosítóként figyelembe vételét a kétszeres értékelés büntetőjogi tilalma kizárja.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott főbüntetés inkább enyhe, mint szigorú, ezért az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethettek. A büntetés azért enyhe, mert az egyfokú leszállás alkalmazásának nem álltak fenn a feltételei. A vádlott terhére szóló ügyészi fellebbezés hiányában azonban a büntetés nem súlyosítható.

Az ítélet tábla, egyetértve a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal, megállapította, hogy a megyei bíróság a törvényi előírás ellenére nem alkalmazott vagyonekbevételek intézkedést a vádlottal szemben.

A Btk. 77/B. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűncselekmény elkövetése során, a vádlott által bűnös úton szerzett, az elkövetési értéknek megfelelő készpénz vagyonekbevétele alá esik, az intézkedés alkalmazása nem mellőzhető. E döntés nem ütközik a súlyosítási tilalomba, ezért ügyészi fellebbezés hiányában is volt arra lehetőség.

A másodfokú bíróság meghatározta továbbá a rendelkező részben konkrétan a zár alá vétellel érintett összeget és pontosította a törvénynek megfelelően a magánfél kárigényére vonatkozó döntés megfogalmazását.

Az ítélet járulékos kérdésekben hozott rendelkezései a jogszabálynak egyébként megfelelnek.

Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, a törvénynek megfelelő rendelkezéseit pedig az eljárási törvény 371.§ (1) bekezdésének alkalmazásával - helytálló indokai alapján is - helyben hagyta.

Debrecen, 2011. április 11.

Dr. Kardos Sándor sk..	Háger Tamás sk.	Gömöri Olivér sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

ZÁRADÉK: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 1.B.730/2009/25. számú a másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. április 11.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke